

Forfatter: Langebek, Jacob

Titel: BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1767-10-31)

Citation: Langebek, Jacob: "BREV TIL: Brocman, Nils Reinhold FRA: Langebek, Jacob (1767-10-31)", i *Breve fra Jacob Langebek*, GYLDEN DALSK BEBOGHANDEL., s. 445. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002054457-000-shoot-L0020544570000205.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jacob Langebek

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Langebek, Jacob, *Breve fra Jacob Langebek,*

31. Oktober 1767.

TIL NILS REINHOLD BROCMAN.

Høiædle, Høistærede Herr Assessor.

At ieg skriver saa hastigt, efterat have bekommet Hr. Assessorens kiærkomne Brev af 24. dennes, det skeer fornemlig for at give commission paa nogle faa Bøger af den tilsendte Catalogo, for hvilken ieg takker, i fald ikke auctionen allerede er forbi. Der er vel ikke nogen Bog i sær, som ieg meget dyrt vil betale, men vil dog gjerne, af de paa hosfølgende Blad optegnede have saa mange, som for nogenledes taalelig Priis kan erholdes¹. Siden ieg troer, at mit Velgaaende nteresserer Min Kiære Herre, kan ieg have Ærens. 446at melde, at baade ieg og min Søn nu, Gud skee lov, har kommet os af vor Feber og har igien begyndt at gaae ud. De atter tilsendte Variantes af Speculo Regali, som har gjort Min Ven megen Møde, er ieg vis paa vil blive Prof. Erikson ganske behagelige. Det er et raisonnabelt Tilbud, at Hr. Assessoren vilde paatage sig en collation med alle Exemplarerne der oppe, naar en Copie herfra kunde blive opsendt: Men som de nu i Sorø ere vidt avance rede med Trykningen, lader det sig vel neppe gjøre, dog skal ieg raade Erikson at opsende de trykte Ark til collation, da. om nogen betydelig Forandring skulde findes, kunde samme ved Verkets Slutning tilsettes. For de tvende Documenter, som Herr Assessoren har sidst tilskikket mig, er ieg, som for alt øvrigt, særdeles forbunden, og har fornøiet mig over den tydelige distinction imellem Væbner og Knabe, hvorom ieg oftest har staaet i Tvil. Ieg vil snart troe, at unge Adels-Personer ere blevne kaldede Knaber, indtil de ere giorte væragtige, derefter ved tiltrædende Alder Væbnere, indtil de ved Leilighed ere slagne til Riddere. Epitomator Saxonis haster det aldeles intet med, og ieg vil ingenlunde, at Min Ven skal bruge sin egen Hand til at copiere den, men naar det ved Tilfælde kunde skee af nogen anden accurat Skriver for Betaling, vilde ieg heller have den in extenso end collation deraf, tilmed er der vel og nogen continuation af Annales efter Saxonis Tider. Dog vil ieg snart troe, at deraf findes Afskrift hos os selv enten i det Kongelige eller Universitets Biblioteket. Men Tilgangen dertil er, som Jomfruerne i gamle Dage, af Drager og Lindorme forvaret¹. Hr. Assessoren maae endelig lade mig vide, hvad det er for Statuta af Andrea Sunonis, som Han har fundet hos Skaane-Lagen. Har ieg dem ikke før, da bliver det mig en Hovedsag, ved Min Vens Godhed at faae Copie af dem; s. 447og hvad er det for en Oversættelse af Kirke-Lagen? item det Statutum Roskildense af 1241., men kanskee har ieg dette sidste tilforn, naar ieg faar Leilighed at eftersee det¹. Om Sko-Klosters Rariteter længes ieg meget at vorde underrettet. Tak for den Efterretning om Wallins Skrifter. De collectanea, som Jon Olsen skulde have gjort af Vigastyrs Saga, er ganske gaaet mig i Forglemmelse², saavel som hans Grammatica, hvorfor Min Herre nærmere faaer undervise mig, om Han har seet noget saadant hos mig, eller om vi har talet samen derom. Dersom de existere, ere de formodentlig, som alle andre Jon Olsens Skrifter i Lustitz Raad Mølmans gode Forvaring. Den Catalogus Sigillorum Svec. skulde være mig ganske nyttigt at faae Copie af, da ieg strax deraf kunde see, hvad Eder fattes, og efterhaanden supplere Mangelen. Hilffeling har ieg intet fornummet til; Ieg maae tilstaae, at Hr. Assessoren har været overmaade genereux imod Hannem, men om mit Raad faaer gielde noget, da vilde ieg, at min Kiære Herre ikke vovede sig og sin Velfært alt for yderlig for Publicum; thi Publicum skiønner lidet derpaa, og den Belønning, man kan vente af Publico, svarer neppe til Bekostningen, end sige til Møden; Men hvad som kan skee ved god Leilighed, og uden ruin enten for sin Pung eller Helbred, det kan man gjøre efter den patriotisme, man besidder. — — Min Søn og Dotter hilse paa det venligste, og ieg med den gamle Tilgiveness forbliver uendeligen

Min Høistærede Hr. Assessors
ydmægste Tiener
I. Langebek.

Khavn d. 31. Octob. 1767.